

Declaració sobre el document

La millora de la governança universitària a Catalunya.

Reptes, propostes i estratègies

presentat a la sessió del 22 d'abril de 2013 de la Comissió per a l'estudi de la governança del sistema universitari de Catalunya

La Comissió per a l'estudi de la governança del sistema universitari de Catalunya va ser creada per la Resolució ECO/2269/2011 de 12 de setembre del Departament d'Economia i Coneixement. D'acord amb el text d'aquesta resolució, l'esmentada Comissió de governança ha de "*fer propostes de models, iniciatives i actuacions per a la millora de la governança de les universitats públiques i, en tot allò que correspongui, del propi sistema universitari de Catalunya*". Tot i que la mateixa creació de la Comissió reflecteix l'opinió discutible que el problema més important del sistema universitari de Catalunya, bàsic per al futur del país, és l'anomenada governança, la Comissió hauria pogut ser un instrument vàlid per elaborar propostes consensuades de millora.

Tanmateix, l'orientació dels documents elaborats per la Ponència, i en particular l'informe final, unida a la seva escassíssima receptivitat per escoltar i recollir les diverses opinions i propostes expressades en els debats que han tingut lloc a les sessions de la Comissió, ha convertit aquesta, *de facto*, en inoperant.

El document de la Ponència no aborda aspectes que considerem fonamentals en relació amb el sistema universitari de Catalunya, com ara el desplegament territorial i els criteris d'especialització i complementarietat o diversos continguts de les polítiques d'educació superior a Catalunya.

D'una altra banda, el document no conté un diagnòstic acurat dels problemes del sistema, substituït, quan és el cas, per breus resums d'afirmacions que, a força de repetides, han esdevingut llocs comuns. No conté tampoc, per regla general, argumentacions que abonin les propostes, les quals, bàsicament, s'enuncien però no es justifiquen. La creació d'una agència autònoma de finançament, per exemple, que suposaria un augment de complexitat i de costos i de la dificultat de controlar des del Parlament el finançament de les universitats.

El que proposa la Ponència no són unes orientacions generals per modificar les lleis i els procediments, fruit d'una anàlisi i d'uns principis inspiradors, sinó, amb clara contradicció amb les constants invocacions del text a la necessitat de desregular, un text amb propostes reglamentistes, rígides i tancades, que no sols no reforçarien l'autonomia de les universitats, com es proclama reiteradament en el document de la Ponència, sinó que l'arranarien, en concentrar el govern de la universitat en el Patronat i, per tant, donada la composició d'aquest únic òrgan de govern, donar entrada a representants de la Generalitat en decisions d'ordre acadèmic, contra la reiterada jurisprudència relativa a l'abast del reconeixement constitucional de l'autonomia universitària.

Considerem que, amb l'enfocament que el Govern ha donat als treballs d'aquesta Comissió, s'ha perdut una ocasió d'elaborar i impulsar propostes de consens per a la millora del sistema universitari de Catalunya. Ho lamentem, en uns moments difícils en els quals són especialment necessaris acords d'ampli abast. Per la nostra part, manifestem la voluntat de contribuir-hi sempre que es configuri un marc adequat per al debat i l'acord.

Albert Corominas
EUIA

Eusebi Jarauta
ICV

Josep Ferrer
CCOO

Ramon Sans
UGT

Martí Obadi Galí
CdE UPC